

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (trzecia izba)
z dnia 14 kwietnia 2005 r. *

W sprawie T-260/03

Celltech R&D Ltd, z siedzibą w Slough, Berkshire (Zjednoczone Królestwo),
reprezentowana przez D. Alexandera, barrister, oraz N. Jenkinsa, solicitor,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez I. de Medrana Caballera oraz A. Folliarda-Monguirala, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot skargę na decyzję drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 maja 2003 r. (sprawa R 659/2002-2) w przedmiocie wniosku o rejestrację oznaczenia słownego CELLTECH jako wspólnotowego znaku towarowego,

* Język postępowania: angielski.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (trzecia izba),

w składzie: M. Jaeger, prezes, V. Tiili i O. Czúcz, sędziowie,

sekretarz: C. Kristensen, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 18 lipca 2003 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 28 listopada 2003 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 12 stycznia 2005 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 30 czerwca 2000 r. skarżąca, dawna Celltech Chiroscience Ltd, dokonała zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1), z późniejszymi zmianami.

2 Znakiem towarowym, o którego rejestrację wniesiono, jest słowne oznaczenie CELLTECH.

3 Towary i usługi, dla których wniesiono o rejestrację należą do klas 5, 10 i 42 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., zrewidowanego i zmienionego, i odpowiadają dla każdej z klas następującemu opisowi:

— „produkty, środki i substancje farmaceutyczne, weterynaryjne i higieniczne”, należące do klasy 5,

— „aparaty i instrumenty chirurgiczne, medyczne, stomatologiczne i weterynaryjne”, należące do klasy 10,

— „usługi w zakresie badań naukowych i rozwoju oraz usługi doradcze w ramach nauk biologicznych, medycznych i chemicznych”, należące do klasy 42.

4 Decyzją z dnia 4 czerwca 2002 r. ekspert odrzucił zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94. Uznał on, iż omawiane oznaczenie składa się z gramatycznie poprawnego połączenia dwóch pojęć: „cell” (komórka) oraz „tech” (skrót od „techniczny” lub „technologia”). W konsekwencji uznał on, iż znak towarowy będący przedmiotem zgłoszenia nie może służyć jako wskazówka pochodzenia towarów i usług, których zgłoszenie dotyczy, ponieważ wszystkie zgłoszone towary i usługi należą do dziedziny technologii komórkowej.

- 5 W dniu 2 sierpnia 2002 r. skarżąca na podstawie art. 57–62 rozporządzenia nr 40/94 wniosła do OHIM odwołanie od decyzji eksperta.
- 6 Decyzją z dnia 19 maja 2003 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) Druga Izba Odwoławcza nie uwzględniła odwołania, uznając, że art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 stanowi przeszkodę w rejestracji słownego znaku towarowego CELLTECH, gdyż znak ten może być bezpośrednio i jednoznacznie postrzegany jako termin określający zarówno czynności z dziedziny technologii komórkowej, jak i produkty, urządzenia i sprzęt używane w ramach tychże czynności bądź z czynności tych wynikające. Izba Odwoławcza wskazała, iż słowny znak towarowy CELLTECH, który składa się z połączenia angielskiego słowa „cell” i angielskiego skrótu „tech”, indywidualnie pozbawionych charakteru odróżniającego, nie jest niczym innym jak tylko sumą tych dwóch elementów. W konsekwencji Izba Odwoławcza uznała, iż związek pomiędzy towarami i usługami objętymi zgłoszeniem a znakiem towarowym jest zbyt bezpośredni, by nadać znakowi towarowemu wymagany na mocy art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 samoistny, minimalnie odróżniający charakter.

Żądania stron

- 7 Skarżąca wnosi do Sądu:

- tytułem żądania głównego, o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- ewentualnie, o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona towarów należących do klasy 5 lub klas 5 i 10,

— o obciążenie OHIM kosztami postępowania.

8 OHIM wnosi do Sądu o:

— oddalenie skargi,

— obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

Argumenty stron

- 9 Skarżąca podnosi jedyny zarzut, oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.
- 10 Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza dokonała błędnej całościowej oceny zgłoszonego znaku towarowego oraz poszczególnych, składających się nań elementów.
- 11 Uznaje ona po pierwsze, że w potocznym języku handlowym oznaczenie CELLTECH nie określa w sposób trafny towarów i usług objętych zgłoszeniem. W istocie termin ten rozpatrywany jako całość nie stanowi prostego zestawienia dwóch pojęć,

z których każde opisuje bezpośrednio rozpatrywane towary i usługi. Z jednej strony, ostatnia sylaba słowa „celltech” nie jest słowem, lecz skrótem, z drugiej zaś strony, pierwsza sylaba tego słowa nie jest przymiotnikiem. Po drugie skarżąca dodaje, że termin „celltech” jest czymś więcej niż prostą sumą składających się nań elementów słownych. Po trzecie na rozprawie podniosła ona, odwołując się do wyroku Trybunału z dnia 16 września 2004 r. w sprawie C-329/02 SAT.1 przeciwko OHIM, Zb.Orz. str. I-8317 (zwanego dalej „wyrokiem w sprawie SAT.1”), iż oznaczenie CELLTECH będzie postrzegane jako odrębne słowo dające się zidentyfikować w sposób indywidualny, a postrzegane jako całość pozwoli konsumentom na identyfikację danego przedsiębiorstwa i jego towarów i usług. W konsekwencji omawiane oznaczenie jest wystarczająco oryginalne, aby wymóg minimalnego charakteru odróżniającego został spełniony.

- 12 Dodatkowo skarżąca zarzuca OHIM brak przeprowadzenia dostatecznej analizy towarów i usług objętych zgłoszeniem. Wskazuje ona w tym względzie, iż towary objęte zgłoszeniem, należące do klas 5 i 10, to produkty farmaceutyczne. Nie istnieje zatem żaden rodzaj produktu farmaceutycznego, który jest lub mógłby być przez kogokolwiek, specjalistę bądź nie, opisany jako „produkt farmaceutyczny celltech” lub w odniesieniu do którego termin „celltech” cokolwiek by oznaczał.
- 13 OHIM przypomina, iż aby oznaczenie miało walor odróżniający, winno przede wszystkim służyć identyfikacji i odróżnieniu sprzedającego, a nie jedynie dostarczeniu konsumentom informacji o danych produktach czy usługach. Stąd też oznaczenia, które jedynie informują potencjalnych kupujących o hipotetycznej jakości produktów lub ich zdolności do spełnienia określonej funkcji, są pozbawione charakteru odróżniającego.
- 14 OHIM podnosi, iż w niniejszej sprawie zainteresowany krąg odbiorców składa się jednocześnie ze szczególnie uważnych specjalistów (dla towarów i usług należących do klas 5, 10 i 42) i z niewyspecjalizowanych, właściwie poinformowanych, dostatecznie uważnych i rozsądnych konsumentów, którzy posiadają podstawową znajomość języka angielskiego (dla towarów z klasy 5, z wyłączeniem środków i substancji).

- 15 Zdaniem OHIM oznaczenie CELLTECH jest wynikiem prostego zestawienia dwóch angielskich słów. Podnosi on, iż słowo „cell” jest zdefiniowane na gruncie biologii w sposób następujący:

„[N]ajmniejsza jednostka organizmu zdolna do funkcjonowania w sposób samodzielny, składająca się z jądra komórkowego zawierającego materiał genetyczny, otoczonego cytoplazmą, w której znajdują się mitochondria, lizosomy, rybosomy i inne organella. Wszystkie komórki są otoczone błoną komórkową; komórki roślinne posiadają ponadto zewnętrzną ścianę komórkową”.

- 16 Ponadto słowo „tech” jest zwyczajowym skrótem od „technical” (techniczny) lub „technology” (technologia).

- 17 OHIM ocenia, że słowa „cell” oraz „tech” są powszechnie używane w medycynie i farmaceutyce, tj. w dziedzinach obejmujących zgłoszone do rejestracji towary i usługi, a ich jednostkowe znaczenie pozbawione jest dwuznaczności, gdy są używane w związku z tymi towarami i usługami. W istocie pojęcia te dostarczają informacji co do przeznaczenia i charakteru przedmiotowych towarów i usług, tzn. ich zastosowania w technologii komórkowej lub faktu, że są one jej wynikiem. OHIM dodaje ponadto, iż fakt, że każde z tych słów mogłoby mieć inne znaczenie w innych kontekstach, jest bez znaczenia.

- 18 W jego opinii nie ma nic niezwykłego w połączeniu dwóch słów, które są często używane wspólnie do określania towarów należących do klas 5 i 10 oraz usług należących do klasy 42, a z których każde odnosi się do dziedziny medycyny i farmaceutyki. W istocie oznaczenie CELLTECH sprowadza się do potocznego zestawienia składniowego dwóch słów angielskich i nie różni się w sposób zauważalny od poprawnej leksykalnie konstrukcji, a mianowicie „cell technology” (technologia komórkowa). Ponadto fakt, iż słowa „cell” i „tech” nie figurują w słowniku we wskazanym związku frazeologicznym, nie stanowi dowodu, jakoby rzeczone połączenie było oryginalne, niecodzienne lub fikcyjne.

Ocena Sądu

- 19 Na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie są rejestrowane znaki, które są pozbawione jakiegokolwiek odróżniającego charakteru. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia nie są rejestrowane znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek, mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług (wyrok Trybunału z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-383/99 P Procter & Gamble przeciwko OHIM, Rec. str. I-6251, pkt 35).
- 20 Jak wynika z orzecznictwa, podstawową funkcją znaku towarowego jest zagwarantowanie konsumentowi lub końcowemu użytkownikowi możliwości określenia pochodzenia towaru lub usługi oznaczonych tym znakiem, pozwalając mu — bez ryzyka wprowadzenia w błąd — na ich odróżnienie od towarów i usług pochodzących z innych źródeł (zob. w szczególności wyroki Trybunału z dnia 23 maja 1978 r. w sprawie 102/77 Hoffmann-La Roche, Rec. str. 1139, pkt 7, oraz z dnia 18 czerwca 2002 r. w sprawie C-299/99 Philips, Rec. str. I-5475, pkt 30).
- 21 W tym względzie niezbędne wydaje się przypomnienie, iż każda z podstaw odmowy rejestracji wymieniona enumeratywnie w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 ma charakter niezależny od pozostałych i wymaga odrębnej analizy. Ponadto wykładni wskazanych podstaw odmowy rejestracji należy dokonywać w świetle interesu publicznego leżącego u podstaw każdej z nich. Interes publiczny uwzględniany przy analizie każdej z podstaw odmowy rejestracji może — a nawet powinien — odzwierciedlać odmienne punkty widzenia stosownie do rozważanej podstawy odmowy (wyrok Trybunału z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych C-456/01 P i C-457/01 P Henkel przeciwko OHIM, Rec. str. I-5089, pkt 45 i 46, oraz ww. wyrok w sprawie SAT.1, pkt 25).
- 22 Niemniej jednak zachodzi wyraźna zbieżność zakresu stosowania podstaw odmowy rejestracji wyrażonych w art. 7 ust. 1 lit. b)–d) [wyroki Trybunału z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie C-265/00 Campina Melkunie, Rec. str. I-1699, pkt 18, oraz

w sprawie C-363/99 Koninklijke KPN Nederland, Rec. str. I-1619, pkt 67; wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie T-289/02 Telepharmacy Solutions przeciwko OHIM (TELEPHARMACY SOLUTIONS), Zb.Orz. str. II-2851, pkt 23].

- 23 Jak w szczególności wynika z orzecznictwa Trybunału i Sądu, słowny znak towarowy, który ma charakter opisowy w odniesieniu do cech towarów lub usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, jest z tego powodu bezwzględnie pozbawiony charakteru odróżniającego w odniesieniu do tych towarów lub usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia (ww. wyroki w sprawach Campina Melkunie, pkt 19, Koninklijke KPN Nederland, pkt 86, oraz TELEPHARMACY SOLUTIONS, pkt 24).
- 24 Celem wykazania, iż znak towarowy, którego rejestracja nie napotyka na przeszkodę w postaci sformułowanych w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 podstaw odmowy rejestracji, jest mimo to pozbawiony charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, OHIM winien przedstawić przyczyny, z których powodu uważa, iż znak ten jest pozbawiony charakteru odróżniającego (ww. wyrok w sprawie SAT.1, pkt 42).
- 25 Jak wynika z zaskarżonej decyzji (pkt 10–12), Izba Odwoławcza nie uwzględniła odwołania na takiej podstawie, że art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 stanowi przeszkodę dla rejestracji znaku słownego CELLTECH, ponieważ znak może być postrzegany wprost i jednoznacznie jako termin określający zarówno czynności z dziedziny technologii komórkowej, jak i produkty, urządzenia i sprzęt używane w ramach tychże czynności bądź z czynności tych wynikające. Izba Odwoławcza wskazała, iż oznaczenie CELLTECH, które stanowi połączenie angielskiego słowa „cell” i skrótu „tech”, indywidualnie pozbawionych charakteru odróżniającego, stanowi nic innego jak tylko sumę tych dwóch elementów. W opinii Izby Odwoławczej „szyk słów jest składniowo poprawnym użyciem dwóch słów »cell technology« (technologia komórkowa)”, „co oznacza, iż ów termin jest jedynie nośnikiem dosłownego znaczenia każdego z dwóch słów z osobna”. Według Izby Odwoławczej docelowy krąg odbiorców będzie postrzegać znak słowny CELLTECH

„bardziej jako wskazówkę co do rodzaju towarów i usług, które znak ten określa, niż jako wskaźnik pochodzenia”. W konsekwencji Izba Odwoławcza uznała, iż istniejący pomiędzy towarami i usługami objętymi zgłoszeniem a znakiem towarowym związek jest zbyt bezpośredni, aby nadać temu znakowi towarowemu wymagany na mocy art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 samoistny minimalnie odróżniający charakter.

26 W ten oto sposób Izba Odwoławcza uznała w istocie, iż znak towarowy CELLTECH nie ma charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 z racji tego, iż byłby on postrzegany przez właściwy krąg odbiorców jako termin opisujący rodzaj przedmiotowych towarów i usług.

27 Należy zatem na wstępie zbadać, czy Izba Odwoławcza wykazała, że oznaczenie słowne, o którego rejestrację wniesiono, ma charakter opisowy w stosunku do towarów i usług objętych zgłoszeniem. W razie uzyskania odpowiedzi twierdzącej zaskarżona decyzja winna zostać utrzymana w mocy zgodnie z orzecznictwem w przytoczonym powyżej pkt 23, wedle którego każde oznaczenie opisowe jest bezwzględnie pozbawione charakteru odróżniającego. Jeżeli jednak wbrew temu sporne oznaczenie nie ma charakteru opisowego w stosunku do objętych zgłoszeniem towarów i usług, konieczne będzie, zgodnie z wyrokiem w sprawie SAT.1, zbadanie, czy Izba Odwoławcza przytoczyła inne argumenty na poparcie wniosku, iż zgłoszone oznaczenie pozbawione jest charakteru odróżniającego.

28 Zgodnie z orzecznictwem zarówno charakter odróżniający [wyrok Trybunału z dnia 21 października 2004 r. w sprawie C-64/02 OHIM przeciwko Erpo Möbelwerk, Zb.Orz. str. I-10031, pkt 43, oraz wyrok Sądu z dnia 20 marca 2002 r., w sprawie T-355/00 DaimlerChrysler przeciwko OHIM (TELE AID), Rec. str. II-1939, pkt 51], jak i charakter opisowy [wyrok Sądu z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie T-356/00 DaimlerChrysler przeciwko OHIM (CARCARD), Rec. str. II-1963, pkt 25] oznaczenia winny być oceniane po pierwsze w odniesieniu do towarów i usług objętych zgłoszeniem, a po drugie w odniesieniu do sposobu postrzegania oznaczenia przez właściwy krąg odbiorców.

- 29 W tym względzie należy na wstępie zaznaczyć, iż towary i usługi objęte zgłoszeniem znaku towarowego należą do dziedziny farmaceutyki.
- 30 W konsekwencji, jak trafnie wskazał na to OHIM, Izba Odwoławcza słusznie uznała, iż docelowy krąg odbiorców składa się nie tylko ze specjalistów, osób wywodzących się z sektora medycznego, ale również z przeciętnych konsumentów, co nie wzbudziło sprzeciwu skarżącej.
- 31 Ponadto na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 docelowy właściwy krąg odbiorców, w odniesieniu do którego należy rozważyć bezwzględne podstawy odmowy rejestracji, nie składa się wyłącznie z przeciętnych konsumentów anglojęzycznych (sporne oznaczenie składa się z elementów w języku angielskim), ale również ze specjalistów z dziedziny nauk medycznych, którzy są zaznajomieni z terminami naukowymi z dziedziny ich działalności, bez względu na ich język ojczysty.
- 32 Ponadto należy wskazać, iż oznaczenie słowne CELLTECH składa się z dwóch rzeczowników pochodzenia angielskiego, z których drugi występuje w formie skrótu. Co do elementu „cell”, jest bezsporne, iż na gruncie biologii odnosi się on do najmniejszej jednostki organizmu zdolnej do funkcjonowania w sposób samodzielny. Podobnie element „tech” stanowi potoczny skrót od słowa „technology” (technologia) i jako skrót wpisuje się w zasady leksykalne języka angielskiego (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie SAT.1, pkt 31).
- 33 Stąd też należy przyjąć, iż oznaczenie słowne CELLTECH znaczy przynajmniej tyle co „cell technology” (technologia komórkowa).

- 34 Co do charakteru związku istniejącego pomiędzy oznaczeniem słownym CELL-TECH a towarami i usługami, do których się on odnosi, Izba Odwoławcza uznała w pkt 12 zaskarżonej decyzji, iż termin ten oznacza zarówno czynności należące do dziedziny technologii komórkowej, jak i produkty, urządzenia i sprzęt używane w ramach tychże czynności bądź z czynności tych wynikające.
- 35 Stąd też należy zbadać, czy Izba Odwoławcza wykazała, że oznaczenie słowne CELLTECH rozumiane jako „cell technology” ma charakter opisowy w odniesieniu do rozpatrywanych towarów i usług, należących do dziedziny farmaceutyki.
- 36 W tym względzie należy koniecznie odnotować fakt, iż ani Izba Odwoławcza, ani OHIM nie wykazali naukowego znaczenia technologii komórkowej. W istocie OHIM dostarczył jedynie, w postaci załącznika do swej odpowiedzi na skargę, wyciąg z *Collins English Dictionary* przedstawiający definicje pojęć „cell” i „tech”.
- 37 Ani Izba Odwoławcza, ani OHIM nie wyjaśnili, w jakim zakresie terminy te informują o przeznaczeniu i charakterze towarów i usług objętych zgłoszeniem, w szczególności, w jaki sposób owe towary i usługi miałyby mieć zastosowanie na gruncie technologii komórkowej lub w jaki sposób byłyby jej wynikiem.
- 38 Z pewnością nie budzi wątpliwości fakt, iż towary i usługi objęte zgłoszeniem znaku towarowego są, co do zasady, towarami i usługami farmaceutycznymi i jako takie pozostają w związku z organizmami, które składają się z komórek. Niemniej jednak Izba Odwoławcza nie wykazała, iż docelowy krąg odbiorców ustanowi natychmiast i bez głębszej refleksji konkretny i bezpośredni związek między objętymi zgłoszeniem towarami i usługami farmaceutycznymi a znaczeniem oznaczenia słownego CELLTECH [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 7 czerwca 2001 r. w sprawie T-359/99 DKV przeciwko OHIM (EuroHealth), Rec. str. II-1645, pkt 35].

- 39 Ponadto, zakładając nawet, że rozpatrywane towary i usługi mogłyby być wykorzystywane w kontekście stosowania technologii komórkowej, fakt ten nie wystarczy, by można było wnioskować, iż oznaczenie słowne CELLTECH może służyć do określenia ich zamierzonego przeznaczenia. W istocie tego rodzaju użycie stanowiłoby co najwyżej jedną z wielu możliwych dziedzin ich wykorzystania, a nie ich cel użytkowy w sensie technicznym (ww. wyrok w sprawie CARCARD, pkt 40).
- 40 Jak wynika z powyższych rozważań, Izba Odwoławcza nie dowiodła, iż termin „celltech”, nawet postrzegany jako równoznaczny z pojęciem technologii komórkowej, mógłby być odbierany bezpośrednio i jednoznacznie jako termin określający zarówno czynności z dziedziny technologii komórkowej, jak i produkty, urządzenia i sprzęt używane w ramach tychże czynności bądź z czynności tych wynikające. Izba Odwoławcza nie zdołała również wykazać, że docelowy krąg odbiorców będzie go postrzegał wyłącznie jako wskazanie rodzaju towarów i usług, które oznaczenie to określa.
- 41 W konsekwencji należy uznać, iż Izba Odwoławcza nie wykazała, że oznaczenie słowne CELLTECH ma charakter opisowy w stosunku do towarów i usług objętych ogłoszeniem.
- 42 Należy zatem zbadać, czy Izba Odwoławcza wysunęła w zaskarżonej decyzji inne argumenty wykazujące, iż sporne oznaczenie słowne pozbawione jest charakteru odróżniającego.
- 43 W tym zakresie należy przypomnieć, że ewentualny charakter odróżniający znaku towarowego składającego się ze słów może być po części badany pod kątem każdego z pojęć i elementów składowych z osobna, jednak winien zawsze zależeć od analizy całości, którą te elementy składowe tworzą. W istocie sam fakt, iż każdy z tych elementów postrzegany oddzielnie jest pozbawiony charakteru odróżniającego, nie oznacza, że ich połączenie nie może mieć charakteru odróżniającego (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie SAT.1, pkt 28).

- 44 Izba Odwoławcza nie ustaliła, iż rozpatrywane w całości sporne oznaczenie nie pozwoliłoby docelowemu kręgowi odbiorców na odróżnienie towarów i usług skarżącej od towarów i usług mających inne pochodzenie handlowe.
- 45 Uwzględniając całość poprzedzających uwag, należy stwierdzić, iż Izba Odwoławcza nie wykazała, że podstawa odmowy z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 stoi na przeszkodzie rejestracji zgłoszonego znaku towarowego. Ponieważ Izba Odwoławcza nie podała innych powodów, dla których uznała, że omawiany znak towarowy jest niemniej jednak pozbawiony charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, błędnie uznała ona, iż oznaczenie słowne CELLTECH jest pozbawione charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.
- 46 W konsekwencji skargę należy uznać za zasadną.

W przedmiocie kosztów

- 47 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ strona pozwana przegrała sprawę, należy — zgodnie z żądaniem strony skarżącej — obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (trzecia izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 maja 2003 r. (sprawa R 659/2002-2).**

- 2) **Strona pozwana zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Jaeger

Tiili

Czúc

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 14 kwietnia 2005 r.

Sekretarz

Prezes

H. Jung

M. Jaeger